

dette Spørgsmaal, at naar der i Aar under Indenrigsministeriet maaske er en endog ualmindelig stor Mængde Poster, der er „anslaaede“, ligger det blandet andet, saa vidt jeg kan se, i, at der paa et saa stort Felt som Ulykkesforsikringen, hvor vi i 1917—18 har faaet den nye Ulykkesforsikringslovs mange Bestemmelser, er overordentlig stor Vanskelighed ved at sige, hvor meget der efter den nye Lovs Bestemmelser vil blive Brug for. Men jeg er, som sagt, enig med den ærede Ordfører for det radikale Parti i, at der er al Grund for Rigsdagen til, specielt ved Hjælp af Finansudvalget, at være opmærksom paa det fremdragne Forhold.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti var saa heldig — maa jeg maaske sige — at holde sig i sin Kritik til den overordentlig elskværdige og rare Landbrugsminister, saa jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Ordfører slipper nogenlunde helskindet fra sin Kritik. Hvis den ærede Ordfører derimod havde været saa uheldig at give sig i Lag med f. Eks. den højtærede Trafikministers Budget, vilde han ikke være sluppet helskindet fra det, saa vilde han have faaet at vide, at dette at sige, at disse mange Parenteser med „anslaaet“ er et Forsøg paa at føre Bevillingsmagten fra Rigsdagen ned i den røde Bygnings Kontorer, var en haard Anklage, et haardt Angreb paa Embedsmændene i den røde Bygning. Saadan gik det mig i Fjor. Jeg tillod mig at kritisere Administrationen for den Maade, paa hvilken man administrerede saavel Love som Bevillinger, og jeg søgte at paavise, at der, i alt Fald paa en Del Omraader, ikke var Overensstemmelse mellem Forudsætningerne i Rigsdagen og Udførelsen i Praksis, det vil sige af Administrationen, men jeg fik at vide, at jeg havde angrebet Embedsmændene overordentlig haardt, og at da jeg selv havde staaet i det samme Forhold til de vedkommende Embedsmænd — det var under Jærnbaneetaten — som den nuværende Trafikminister, var det mærkeligt, at jeg vilde rette et saadant Angreb paa dem, saa kunde jeg jo, naar de var af den Slags, have sørget for ikke at aflevere saadanne Embedsmænd. Og da jeg gjorde opmærksom paa, at man nok kunde tale om Brøst indenfor Administrationen uden derfor at rette et personligt Angreb paa Embedsmændene, og at man, fordi man talte om disse Brøst, godt kunde erkende, at Embedsmændene var overordentlig energiske, loyale og dygtige, saa sagde Trafikministeren, at

dermed var hele Angrebet faldet til Jorden, det var et ynkeligt Tilbagetog eller noget i den Retning.

Jeg vil dog, ikke mindst da jeg altsaa har det ærede Medlem fra Middelfart i Ryggen, driste mig til atter i Aar at kritisere Administrationen, og desværre paany Administrationen indenfor Trafikministerens Ressort for Jærnbanevæsenets Vedkommende. Jeg vil dog først have Lov til at yde den højtærede Indenrigsminister min Kompliment for det Hensyn, der er taget til den Kritik, der blev fremsat ikke alene af mig, men, efter at jeg havde talt, ogsaa af adskillige andre Medlemmer overfor Ordningen af Pladsen mellem det nye kongelige Bibliotek, det gamle kongelige Bibliotek, Proviantgaarden og Tøjhuset. Jeg tillod mig i Fjor at gøre opmærksom paa, at det hos Rigsdagen var en Forudsætning, baade at de Bygninger, der laa inde paa Pladsen, skulde fjernes, og at det skulde være en Plads, til hvilken der var Udsigt fra Rigsdagsgaarden — hvad den vil blive kaldt og forøvrigt allerede nu bliver kaldt —, og at man paa Trods af, at det fra alle Sider var anerkendt som Formaalet med Gennembydningen af den gamle Frederik III.s Bygning, der bliver benyttet til Arkivbygning, at der skulde være en saadan Udsigt til Pladsen, ikke alene havde ladet en Bygning blive staaende inde paa Pladsen, men at man der, hvor den ene Bygning havde ligget, som var nedrevet, havde opført en ny, og mellem de to Bygninger havde man opført en Mur, for at man ikke skulde kunne se mere end højst nødvendigt, naar man gik i Rigsdagsgaarden og saa gennem de 3 Porte, som er lavede der, og som unægtelig er til Ulempe for Arbejdet i Arkivbygningen. Altsaa, skønt man havde lavet disse Porte udelukkende for at faa en Udsigt, gik man hen og satte en Mur op til Hindring af Udsigten: man maatte ikke se, hvor køn den Plads var, der var lavet indenfor. Nu er der paa det foreliggende Finanslovsforslag opført den fornødne Bevilling til, at der kan laves lidt om paa dette. Saa vidt jeg kan forstaa, er det desværre ikke Mening, at denne Mur skal tages bort. Derimod vil man dels ved at lave to nye Aabninger i de Piller, der er mellem de tre Porte, og hugge noget af Pillerne give bedre — skal jeg sige — Udsigt til eller Indsigt i Pladsen og desuden plante noget paa denne, saa at den dog bliver noget kønnere at se paa end nu, hvor man ser Bagsiden af den skrækelig grimme Mur. Jeg vilde nu have sat Pris paa, om man ogsaa vilde have taget Muren bort, og for den Sags Skyld ogsaa Bygningerne.